

РЕШЕНИЕ

№ 6509

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9652** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на М. С. С. от [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-22221720005644-091-001/08.06.2021 г., издаден от А. Г. М., началник сектор в ТД на НАП - С., възложила ревизията и М. П. Б., главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С., ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1347 от 27.08.2021 г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП.

В жалбата и в депозираната по делото писмена защита се поддържа, че ревизионният акт е незаконосъобразен, като издаден при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби на ЗДДФЛ и ДОПК. Оспорва се преди всичко извършването на ревизията по особенния ред на чл. 122 от ДОПК с аргумент, че не е установено по категоричен начин наличието на основание по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Твърди се, че в хода на ревизията е установено, че през 2015 г. ДЗЛ е получило дарение от родителите си в размер на 8000 лв., получени в брой и е съставена разписка от 21.05.2015 г. Тези средства са с произход лични спестявания от продажба на мед, приходите от които са декларирани от С. С. /баща на РЛ/ с ГДД. Възражава се по отношение на констатациите в РА относно размерът на началното салдо, като конкретно се твърди, че към 01.01.2015 г. следва бъде включена сумата от 17000 лв. – дарена през 2012 г. от майката на жалбоподателя с произход на средствата продажба на недвижим имот

през 2009 г. Относими към началото на ревизията са и сумите получени по дарение от родителите в размер на 4500 лв. – предадени с разписка от 16.12.2013 г. и 4500 лева предоставени към 10.12.2014 г. По изложените доводи моли да се отмени РА.

В с.з. процесуалния представител на жалбоподателя поддържа жалбата. Моли съда да отмени ревизионния акт. Претендира присъждане на разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – директор на Дирекция "ОДОП" – С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. В., изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 44 - ти състав като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221720005644-020-001 от 17.09.2020 г. /л. 24,25/. С посочената ЗВР е възложено извършването на ревизия на М. С. С., за установяване на задължения върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. (виж Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП – С. /л. 22-23/). Заповедта за възлагане на ревизия е връчена по електронен път на 29.09.2020 г./л. 26/. Срокът на ревизията е определен на три месеца, считано от датата на връчването на посочената ЗВР. За продължаване на срока за извършване на ревизията, от органа, възложил същата е издадена Заповед за изменение на ЗВР № № Р-22221720005644-020-002/23.12.2020 г. /л. 27/.

Задълженията в процесния РА са установени по реда на чл. 122 от ДОПК, тъй като след извършена съпоставка между размера на законно придобитите приходи/приходи и разходите за живот на лицето за периодите от 2015 г. до 2018 г. е установено превишение на направените разходи над размера на получените приходи/доходи, т.е. установени са данни за укрити приходи или доходи – обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. С оглед на това на лицето е връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК от 12.02.2021 г. (л. 128 и сл.), с което е уведомено, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 - 124 от ДОПК. На основание чл. 124, ал. 3 от ДОПК е изискано представяне на декларация за имуществото, за вида и размера на направените разходи, източници на доходи и участия в управителни и надзорни органи на юридически лица.

Декларации за 2015 г. – 2018 г. са представени от лицето /л. 135-151/, като за 2015 г. в т. 7 /л. 136 гр./ - Имущества, придобити по безвъзмезден начин са посочени получени суми по дарения от 10.08.2012 г. в размер на 17000 лв. и от 21.05.2015 г. - 8000 лв.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221720005644-092-001/12.04.2021 г. /л. 29-41/, връчен на 15.04.2021 г. /л. 42-44/. Съгласно констативната част на РД е прието, че са налице обстоятелства по реда на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, поради което основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, за периода 01.01.2015 г. – 31.12.2018 г. е определена съгласно чл. 122 от ДОПК.

В срока и на основание чл. 117. ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице е подадено

възражение с вх. № 59-00-55#18/12.05.2021 г. /л. 104-108/ срещу констатациите в РД с приложени към него писмени доказателства – разписка за предаване на сумата от 8000 лева от Д. С. към сина й М. С. /л. 109/. Изложените във възражението аргументи са обсъдени и преценени като неоснователни.

Ревизията е приключила с РА № Р-22221720005644-091-001/08.06.2021 г. /л. 45-49/, издаден от А. Г. М. - орган, възложил ревизията и М. П. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 14.06.2021 г. /л. 50/. С последния са установени задължения за внасяне общо в размер на 783.95 лв. - данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 516.66 лв. и лихви за забава в общ размер на 267.55 лв.

В срока по чл. 152, ал. 1 ДОПК от ревизирия субект до директора на Дирекция „ОДОП“ е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА с вх. № 94-М-472 от 28.06.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. /л. 68-72/, ведно с приложени към нея ГДД от 2014 г. и 2016 г., подадени от С. С. /л. 73-86/. На 24.08.2012 г. в дирекция „ОДОП“ – С. е постъпило и допълнение към жалбата от РЛ /л. 89-91/, към която са представени разписки за получени по дарение суми през 2012 г., 2013 г. и 2014 г. /л. 92-94/.

На 27.08.2021 г. зам. директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП - С. (оправомощен съгласно Заповед № 1891 от 21.05.2021 г. /л. 384/ и Заповед № 7335 от 05.08.2021 г. /л. 20/ на изпълнителния директор на НАП) е издал мотивирано Решение № 1347, с което спорният РА е потвърден в оспорената част на установените резултати за ДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2015 г. – 31.12.2018 г. и установен ДДФЛ в размер на 515,40 лв. за 2015 г. и лихва за забава в размер на 267,55 лв. Решението е връчено на ревизирия субект на 31.08.2021 г. /л. 21/.

От фактическа страна в хода на ревизията е установено, че съгласно действащото данъчно законодателство М. С. С. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ и като такова, съгласно разпоредбата на чл. 6, чл. 14 и чл. 15 от същия закон е носител на задължение за данъци върху доходи, придобити от източници в Република България и в чужбина. Посочено е, че през ревизирия период С. е в граждански брак и има три деца под 18 годишна възраст.

В хода на ревизията /първа по ред/ са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА. Изложени са предприетите от органа по приходите действия, както и установената фактическа обстановка и събраните доказателствени средства.

С Протокол № 1717090/17.12.2020 г. (л. 187) органите по приходите са приобщили всички документи и доказателства събрани в хода на извършена проверка за съпоставка на доходи и имущество на ФЛ за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г. на М. С. С., приключила с Протокол № ПФ-22221719000909-073-001/15.09.2020 г.

Съгласно констативната част на РД и РА, в хода на извършената проверка са предприети процесуални действия и направени изводи, както следва:

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изпратени искания за представяне на документи, данни, сведения, книжа и т. н. до лица, държавни и общински органи, в т. ч.: до всички търговски банки, осъществяващи дейност на територията на Република България и др.

От получените отговори е установено, че през ревизирия период М. С. е титуляр на банкови сметки в „РАЙФАЙЗЕНБАНК“ АД и "ПИБ" АД. Началните и крайните салда

са съобразени при съпоставката между получените доходи и извършените разходи по години.

На основание чл. 47 от ДОПК е изготвено Искане за извършване на действия от други контролни органи. От СДВР, сектор „Български документи за самоличност”, е предоставена изисканата информация, относно наличието на извършени преминавания на ГКПП на проверяваното лице, а от СДВР „Пътна Полиция” КАТ - [населено място] информация за регистрираните на името на жалбоподателя моторни превозни средства /МПС/ за ревизираните периоди.

Във връзка с предприетите действия на основание чл. 57 от ДОПК от всички лицензирани застрахователни компании /Общо застраховане/ на територията на страната е предоставена информация за сключените от ревизираното лице застрахователни договори за ревизираните периоди. След преглед на получената информация органите по приходите установяват, че ревизираното лице е имало сключен застрахователен договор в ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД. Последното е подробно описано в РД.

Допълнително в хода на ревизията са проверени и анализирани наличните данни от информационните масиви на НАП за М. С.: извършена е справка в ПП „Търговски регистър“, „ЕСГРАОН“, справка в програмен продукт V. относно извършени плащания за стоки и/или услуги, в това число извършени плащания на вноски по сключени договори за лизинг и справка от И..

Ревизиращият екип е извършил проверка на доходите, чрез справка в ИС на НАП. Установено е, че за периода на ревизията задълженото лице няма подадени ГДД по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ. Няма подадени Справки за изплатени доходи на ФЛ по реда на чл. 73 от ЗДДФЛ. Констатирано е, че жалбоподателят е осигуряван в „ЕФТИМОВА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], с вид осигурен - за изпълнители по договори за управление и контрол на търговски дружества. За периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2017 г. е с осигурителен доход 500.00 лв. месечно, а от м. 01.2018 г. до м. 12.2018 г. - 520.00 лв. месечно. По договор за управление и контрол в „ЕФТИМОВА“ ЕООД жалбоподателят има получени обезщетения от НОИ; получени са през 2015 г. преводи на обща стойност 14 000.00 лв. от П. С. /съпруга/; и доходи от продажба на МПС „Ф. П.“ /в СИО/ през 2018 г. за сума в размер на 1 500.00 лв. /1/2 от 3 000.00 лв./.

По отношение на извършените разходи, в хода на ревизията е установено, че от М. С. са направени плащания за покупка на недвижим имот /гараж/, за покупка на каравана, разходи за ел. енергия, мобилни оператори, нотариални такси и разходи за образование.

По отношение на разполагаемите парични средства в началото и в края на всеки от ревизираните периоди, от М. С. е представена декларация, в която е декларирал, че към 01.01.2015 г. е притежавал общо сумата от 22 000,00 лв. – налична от спестявания и дарение от родителите му. В тази връзка за ревизираните периоди С. декларира доходи от трудови правоотношения в размер на 23 696,16 лв. и от дарения от родители, като представя договор за дарение от 10.08.2012 г. за сумата от 17 000,00 лв. /л. 320/, договор за дарение от 21.05.2015 г. за сумата от 8 000.00 лв. /л. 319/ и договор за дарение от 25.04.2018 г. за сумата от 10000.00 лв. /л. 318/.

Във връзка с гореизложеното, с изпратеното искане до трето лице /л. 414, 415/ от Д. К. С. /майка на ревизираното лице/ са изискани доказателства свързани с дарените суми в размер на 17 000 лв., 8 000 лв. и 10000 лв., в т. ч.: документи относно произхода на паричните средства, начина им на предаване, и др., като бъдат приложени съответните

доказателства за произхода на паричните средства в т.ч. копия на трудови книжки, служебни бележки за получени доходи, сметки за изплатени суми, подадени годишни данъчни декларации, платени данъци и др. В отговор лицето е представило писмена декларация /л. 416/, в която най - общо заявява, че е дарило на жалбоподателя суми /без да уточнява конкретен размер/ от лични спестявания от трудови възнаграждения и продажба на наследствени имоти. Към отговора са приложени договорите за дарение, ведно с НА № 126, том III, рег. № 4867, дело 312 от 14.12.2017 г. за продажба на недвижим имот - апартамент, находящ се в [населено място], за сумата от 20 000.00 лв. и банково извличение от „БАНКА ДСК“ АД във връзка с платената сума по сделката /относими към дарението от 25.04.2018 г. - признато за получено от ревизиращите през 2018 г./.

Органите по приходите са изследвали всички източници на доходи на задълженото лице, източниците на финансиране, имущественото му състояние и направените от лицето разходи. Извършени са проверки, анализ и съпоставка между законно придобитите доходи и наличното имущество и разходите за издръжка па задълженото лице за ревизираните периоди. Ревизиращите органи са приели за разполагаема сума в брой към 01.01.2015 г. - 5 000 лв., а не декларираните от лицето 22 000 лв., поради недоказаност на действителното им получаване през м. 08.2012 г. Не е включена в приходната част на паричния поток за 2015 г. и сумата от 8000 лв. дарена от Д. С..

Въз основа на извършена преценка и систематизиране на всички данни за придобити доходи и имущество и извършени разходи от ревизираното лице за периода 2015 г. – 2018 г. са изготвени сравнителни таблици и е направена съпоставка за съответствие между стойността на имуществото на ревизираното лице и направените разходи и декларираните и получените доходи.

Относно последните три години /2016 г., 2017 г. и 2018 г./ след съпоставяне на получените приходи и извършените разходи по периоди, ревизиращият орган е установил, че приходите на лицето превишават направените от него разходи, т. е. не е установен недостиг на парични средства.

В резултат на горното с РА са установени вече споменатите допълнителни задължения за данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ за 2015 г. Същите не са декларирани от лицето като доходи в подадени ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за съответната година, поради което решаващият орган по чл. 152 от ДОПК ги е приел за недеklarирани, укрити приходи. Направен е извод, че с това на практика е осъществена хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, във връзка с което ревизиращите органи правилно са приложили установения в ЗДДФЛ размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, тъй като действително са налице данни за укрити приходи или доходи.

По делото е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което е изготвено въз основа на писмените доказателства приложени с административната преписка, като са добавени сумите, за които се твърди, че са дарени от майката на жалбоподателя през 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г., а именно: 17 000 лв., 4500 лв., 4500 лв., 8000 лв. При изчисляване на наличните парични средства в брой към 01.01.2015 г. вещото лице е съобразило и разходите за издръжка на живот на лицето за 2012 г., 2013 г. и 2014 г., съгласно Национален статистически институт /НСИ/.

Съобразно поставените задачи експертът е изготвил нови общи парични потоци за всяка от процесните години, като е взел предвид всички декларирани от жалбоподателя приходи и разходи, както и всички суми по дарения получени от Д. С..

Началното салдо към 01.01.2015 г. е определен на 10 434, 50 лв. Така за 2015 г. експертизата установява, че приходите надвишават разходите с 270.50 лв.; за 2016 г. приходите надвишават разходите с 4 027,50 лв.; за 2017 г. приходите надвишават разходите с 7372,50 лв.; за 2018 г. приходите надвишават разходите с 12 778,50 лв. Във връзка с това от вещото лице е посочено, че М. С. разполага в края на 2015 г. (както и в края на 2016 г., 2017 г. и 2018 г.) с парични средства в брой и няма недостиг за нито една от ревизираните години.

По делото е приета административната преписка, в това число и представените едва пред решаващия орган: ГДД на С. М. С. за 2014 г. и 2016 г., ведно с приложенията към тях; Разписка от 10.08.2012 г., от 16.12.2013 г. и от 10.12.2014 г. за получени суми в размер съответно на: 17 000 лв.; 4 500 лв. и 4 500 лв. - дарение от Д. С., както и допълнително ангажираните с жалбата доказателства – НА № 178, том III, н.д. № 341/2009 г. за извършена на 15.06.2009 г. продажба от родителите на жалбоподателя на нива с площ от 14.003 дка, находяща се в землището на [населено място], общ. Крушари за сумата от 8400 лева.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е депозирана в законоустановения срок от легитимиран субект и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

При извършване на служебната проверката по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от органа по приходите, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията, съобразно правилото на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, и определя задължения за периода, за който е възложена ревизията. Издаден е в изискуемата форма и в съдържанието му са изложени фактическите и правните основания за постановяването му. Публичните вземания са конкретизирани по основание, по размер и по субект.

ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕП, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕП, като документите са подписани в срока на действие на удостоверение по чл. 24 от ЗЕДЕП, т. е. и в това отношение ревизията е редовно възложена от компетентни органи, а РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК.

С оглед изложеното, Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма.

Направените с ревизионния акт установявания кореспондират изцяло с възложените предметни и времеви предели на ревизията. При извършената от съда служебна проверка не са установяват допуснати от органите по приходите съществени нарушения на административно-производствените правила, които да обосноват отмяната на РА единствено на това основание.

При преценка относно съответствието на ревизионния акт с материалноправните разпоредби, съдът съобрази следното:

Безспорно, жалбоподателят е местно физическо лице и на основание чл. 1,

във връзка с чл. 8, ал. 1 от ЗДДФЛ е данъчно задължено лице за доходи, произтичащи от източници в България и чужбина. За процесните периоди РЛ не е подавало ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ.

По отношение на процедурата: Към особения ред за облагане, предвиден в чл. 122 ДОПК, ревизиращите органи са преминали след като, изследвайки придобито имущество, банкови сметки, получени възнаграждения, други доходи е установено превишаване на разходите над декларираните доходи. При определяне на основата, подлежаща за облагане с данък върху доходите на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК, са взети предвид относимите към лицето обстоятелства по чл. 122, ал. 2, т. 1-16 от кодекса и отразените в декларациите по чл. 124, ал. 3 ДОПК такива. При извършване на ревизията органите по приходите са съобразили разпоредбите на чл. 122, чл. 123 и чл. 124 от ДОПК. За установените обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е уведомено ревизираното лице, че основата за облагане с данъци ще бъде определена по предвидения в чл. 122 от ДОПК ред и му е определен срок за представяне на доказателства и за ангажиране на становище. На основание чл. 122, ал. 3 от ДОПК до С. е адресирано ИПДПОЗЛ за попълване на съответните декларации.

В разглеждания случай действително са налице предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, тъй като при извършената проверка, материалите по която са присъединени към ревизионното производство е установено, че за жалбоподателят са налице данни за укрити приходи и доходи, поради установения недостиг на парични средства за извършване на част от установените разходи за 2015 г. Спазени са и останалите изисквания на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, тъй като при определяне на основата за облагане с данъци органът по приходите е взел предвид всяко от посочените в тази норма и относими към ревизираното лице обстоятелства. Поради това и с оглед разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, поради което в тежест на задълженото лице е да обори същите с пълно насрещно доказване.

По делото се формираха два спорни въпроса. Първият касае размерът на началното салдо към 01.01.2015 г., който според жалбоподателя следва да е 22000 лв., като бъдат признати за получени суми по дарения от неговата майка в размер на 17000 лв. /по дарение от 10.08.2012 г./, 4500 лева – дарени на 16.12.2013 г. и 4500 лева – дарени на 10.12.2014 г.

Вторият спорен въпрос е относно включването в паричния поток за 2015 г. на сумата от 8000 лева също дарена от майката на РЛ на 21.05.2015 г.

Съдът възприема като правилен подхода на ревизиращите органи да заключат, че към 01.01.2015 г. С. е разполагал с определена в размер на 5000 лв. сума. В тази насока следва да бъде съобразено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 225 ЗЗД с договора за дарение дарителят отстъпва веднага и безвъзмездно нещо на дарения, който го приема, като дарението на движими имущества трябва да стане в писмена форма с нотариално заверени подписи или чрез предаване. В случая сключените между страните писмени договори за дарение не са с нотариално заверени

подписи, но дарението може да се извърши и чрез предаване, за доказването на което е представена разписка от 10.08.2012 г. /л. 92/. Във връзка с твърденията за получени суми в размер на 4500 лв. през 2013 г. и 2014 г. съдът установи, че същите не са посочени в декларацията по чл. 124, ал. 3 ДОПК. Представени са едва при оспорването на РА към допълнителната жалба от 24.08.2021 г., като не са налични договори за дарение към тях.

Предвид гореизложеното съдът отбелязва, че за данъчното облагане, предмет на контрол освен установяването на реалното предаване на сумите, е и установяването на произхода на средствата, както и възможността на дарителят да се разпорежи в полза на дарения с предмета на дарението. Съгласно съдебната практика от значение е дали дарителят е притежавал сумата, за да може да я предостави на надарения и този факт заедно с останалите доказателства води до извод, че дарението е осъществено. В случая за доказване произхода на средствата у дарителя Д. С. ревизираното лице едва с жалбата до съда представя НА № 178, том III, н.д. № 341/2009 г. за извършена на 15.06.2009 г. продажба на нива с площ от 14.003 дка, находяща се в землището на [населено място], общ. Крушари, за сумата от 8400 лева, която обаче е недостатъчна за предоставянето на сумата от 17000 лв. към 10.08.2012 г. От друга страна по делото липсват и доказателства как е била съхранявана сумата от 8400 лв. в периода 2009 г. – 2012 г.

По отношение на сумата от 4500 лв., за която се твърди, че е дарена от С. на 16.12.2013 г., съдът намира, че в тази част жалбата се явява неоснователна и недоказана предвид липсата на доказателства свързани с произхода на средствата у дарителя.

Следва да се отбележи също така, че твърдения, че родителите на жалбоподателя отглеждат пчели и са реализирали приходи от продажба на мед, са наведени за първи път с жалбата срещу РА, към която са представени ГДД за 2014 г. и 2016 г. За спора относно началното салдо относима е само тази от 2014 г. /л. 73-78/, видно от която С. С. /баща на РЛ/ е декларирал доход в размер на 1186,20 лева. Тези парични средства са недостатъчни за предоставянето на сумата от 4500 лв. на 10.12.2014 г.

Така изложеното по – горе води до извод за недоказаност на твърденията в жалбата за действително предадени от Д. С. на М. С. суми от 17000 лв., 4500 лв., 4500 лв., а размерът на началното салдо към 01.01.2015 г. за правилно определен от органите по приходите.

С цел изчерпателност, съдът обръща внимание, че Д. С. и жалбоподателят са „свързани“ лица по смисъла на параграф 1, т. 3, б. „а“ от ДР на ДОПК и е заинтересована от резултата на ревизията, като техните обяснения в хода на ревизията следва да се преценяват заедно с всички други данни и да се има предвид тяхната заинтересованост.

По отношение на сумата от 8000 лв. по договор за дарение от 21.05.2015 г. и разписка от същата дата, съдът намира за правилни изводите на ревизиращите, че същата не следва да бъде отнесена към приходната част на паричния поток на лицето за 2015 г., поради липсата на ангажирани доказателства за произхода на средствата, а от там и за възможността на дарителя да се разпорежи в полза на дарения с предмета на дарението. Последното е съобразено и с липсата на вписани трудови договори в

информационните масиви на НАП, относно родителите на ревизираното лице. Като се вземе предвид необходимостта от издръжка на домакинствата дори при минимален жизнен стандарт през ревизирия период очевидно е, че родителите не биха могли да акумулират твърдения финансов ресурс за направените дарения. Следователно тези източници на доходи за ревизираното лице правилно не са включени в паричните му потоци.

С оглед изложените по-горе съображения, съдът не кредитира заключението на ССЕ, доколкото получените от вещото лице резултати за процесните периоди, които могат да ползват жалбоподателя, са изчислени при отчитане на всички суми по дарения от Д. С., а както бе посочено същите се явяват недоказани.

Съдът намира, че жалбоподателят не обори установения от ревизиращите недостиг на парични средства за 2015 г. Правилно е изчислена и данъчната основа за облагане в размер на 5164 лева за 2015 г., като за 2016 г., 2017 г. и 2018 г. не са установени резултати. С оглед последното изводът за наличие на хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК е правилен и законосъобразен.

В заключение, жалбоподателят не опроверга, посредством проведено пълно насрещно доказване нормативно установената материална доказателствена сила на ревизионния акт, придадена му от разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК. Обратно, в случая органите на приходната администрация, установиха по безсъмнен начин проявлението на фактите и обстоятелствата, от които черпят правомощието си да определят данъчната основа за облагане на жалбоподателят по реда на чл. 122 от ДОПК, като констатациите им са обосновани със събраните в хода на ревизионното производство доказателства, а направените въз основа на тях правни изводи са съответни на материалния закон.

Предвид това жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК във вр. чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161 от ДОПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 – ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. С. с ЕГН - [ЕГН] от [населено място], срещу Ревизионен акт № Р-22221720005644-091-001/08.06.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 1347 от 27.08.2021 г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА М. С. С., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 300,00 (триста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд чрез Административен съд – София - град в 14-дневен

срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: